

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **R. H.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.8.2016, č. j. MSK 107922/2016, o **přestupcích**,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.6.2016, č. j. SMO/234729/16/DSČ/Sad o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Žalobce uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně mu bylo doručeno fikcí 7.7.2016. Odvolání proti němu podal 15.7.2016. 4.8.2016 mu byla doručena výzva k doplnění podání o podpis osoby, která jej činí a o údaje o tom, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Dne

12.8.2016 podal k přepravě podání, v němž doplnil své předchozí odvolání o podpis. Následně dne 18.8.2016 doplnil odvolání o odvolací důvody. Žalovaný následně 24.8.2016 vydal usnesení o zastavení řízení o odvolání č. j. MSK 107392/2016. Téhož dne pak vydal napadené rozhodnutí. Dle žalobce žalovaný pochybil, jestliže doplnění odvolání ze dne 12.8.2016 považoval za samostatně podané odvolání, a to vzhledem k faktu, že se jednalo o pouhé doplnění dříve podaného odvolání ze dne 15.7.2016. Doplnit odvolání o chybějící odvolací údaje lze v jakékoli lhůtě až do okamžiku, kdy je řízení o odvolání skončeno. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo doplněno 12.8.2016 a dne 18.8.2016, tedy ještě před vydáním rozhodnutí, jímž se řízení o odvolání končí (napadené rozhodnutí žalovaný vydal 24.8.2016), je nutno je považovat za včasné. Uvádí-li žalovaný v napadeném rozhodnutí, že rozhodl o jiném odvolání, než jakým rozhodl usnesením č. j. MSK 107392/2016, pak takový postup dle jeho názoru není možný. Je vyloučeno, aby správní orgán v jediném řízení rozhodoval samostatně o dvou různých odvoláních. V případě, že by bylo řízení o odvolání zastaveno již usnesením č. j. MSK 107392/2016, nebylo by možné, aby bylo následně rozhodováno o doplnění odvolání ze dne 12.8.2016 jako o dalším odvolání, a to především s ohledem na fakt, že se jedná o pouhé doplnění odvolání. Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí by bylo možno chápat jako samostatné rozhodnutí ve věci a v takovém případě je opět nezbytné považovat podání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, za pouhé doplnění jiného podání, tedy odvolání ze dne 15.7.2016, a nikoli za samostatné podání. O odvolání ze dne 15.7.2016 bylo již dříve rozhodnuto výše uvedeným usnesením, jímž bylo řízení o tomto odvolání zastaveno. O věci již tedy bylo pravomocně rozhodnuto. Vzhledem k předchozímu rozhodnutí ve věci zde existuje překážka věci rozhodnuté. Za takové situace je usnesení žalovaného č. j. MSK 107392/2016 nicotné. Žalovaný totiž nebyl oprávněn rozhodnout o zastavení řízení. O tom mohl rozhodnout jedině správní orgán I. stupně.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že dne 15.7.2016 byla k poštovní přepravě podána dvě blanketní odvolání (doručená správnímu orgánu 19.7.2016), v nichž byl jako podatel označen žalobce, avšak neobsahovala jeho podpis. Odvolání měla téměř totožný obsah, jedno z nich pouze obsahovalo navíc větu o zrušení zmocnění. Žalobce i jeho tehdejší obecný zmocněnec J. S., byli v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu vyzváni k doplnění podpisu na odvolání a současně v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu k doplnění odvolacích důvodů ve lhůtě 5 pracovních dnů, avšak ani jeden z nich na výzvu nijak nereagoval. Obecnému zmocněnci marně uplynula lhůta dnem 29.7.2016, žalobci 11.8.2016. Usnesením ze dne 24.8.2016 č. j. 107392/2016 proto žalovaný řízení o těchto nepodepsaných odvoláních zastavil, přičemž vycházel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 63/2015-36, z nichž plyne, že pokud by správní orgán takové odvolání vůbec nepovažoval za podání a nijak o něm nerozhodl, jednalo by se o nečinnost. Proti tomuto usnesení žalovaného však žaloba podána nebyla. Teprve dne 12.8.2016 dle otisku razítka na poštovní obálce bylo k poštovní přepravě podáno odvolání, doručené správnímu orgánu 18.8.2016, shodného obsahu jako jedno z obou výše zmíněných, obsahující větu o zrušení zmocnění. Ani toto odvolání však neobsahovalo podpis žalobce, pouze kopii (scan) podpisu. Tímto podáním tedy nebyla, a to ani po lhůtě určené usnesením správního orgánu, odstraněna vada odvolání, které žalobce podal na poště 15.7.2016, a které bylo doručeno správnímu orgánu 19.7.2016, spočívající v absenci podpisu žalobce jako podatele. Následně 18.8.2016 v 10.30 hodin bylo správnímu orgánu datovou schránkou doručeno odvolání podané obecnou

zmocněnkyní K. C. Téhož dne v 10.41 hodin bylo datovou schránkou doručeno ještě jedno toto odvolání, k němuž byla přiložena kopie plné moci. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu zamítl jako opožděné odvolání žalobce, které bylo podáno na poště dne 12.8.2016 (nebo snad 15.8.2016) a doručené správnímu orgánu 18.8.2016, a které bylo dále doplněno podáním obecné zmocněnkyně žalobce K. C. z téhož dne. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zjevně není opravným rozhodnutím, ani dle svého označení, ani dle svého obsahu. Namítá-li žalobce, že odvolání lze doplnit kdykoli v průběhu odvolacího řízení až do vydání rozhodnutí o odvolání, pak s tímto názorem žalovaný souhlasil pouze v tom směru, že takto lze doplňovat odvolací důvody, jestliže odvolání bylo jinak řádně podáno. V nyní projednávané věci však odvolání ze dne 15.7.2016 nebylo podepsáno, a to ani v dodatečně lhůtě stanovené žalobci správním orgánem. Po uplynutí této lhůty pak žalobce zaslal znovu podání téhož obsahu, ani to však neobsahovalo jeho podpis, nýbrž pouze kopii podpisu. Podpis, který absentoval na prvotním odvolání ze dne 15.7.2016, tedy žalobce nedoplnil ani ve stanovené lhůtě, ani po jejím uplynutí. K námitce žalobce, že je vyloučeno, aby správní orgán v jediném řízení rozhodoval samostatně o dvou různých odvoláních, žalovaný konstatoval, že rozhodoval o různých odvoláních samostatně ve dvou různých odvolacích řízeních. Ani jedno z těchto rozhodnutí nebylo „meritorní“, neboť žádným z nich nebylo rozhodováno o „meritu věci“, tedy o přestupku žalobce. K námitce žalobce, že usnesení žalovaného ze dne 24.8.2016, č. j. MSK 107392/2016 je nicotné, žalovaný uvedl, že proti tomuto usnesení podaná žaloba nesměřuje. V žalobci odkazovaném rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 54 A 1/2016-43 dospěl soud k závěru právě opačnému, než tvrdí žalobce, tedy k takovému, že k rozhodnutí o zastavení řízení o nepodepsaném odvolání je funkčně příslušný odvolací správní orgán. O nicotnost se jednat ani nemůže, neboť věcná příslušnost je zachována. Vydáním napadeného rozhodnutí nemohla být porušena zásada ne bis in idem, neboť rozhodnutí je procesním rozhodnutím, jímž bylo rozhodnuto o procesní otázce, o opožděnosti odvolání.

Soud se souhlasem účastníků řízení v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu bylo pro posouzení věci zjištěno, že rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.6.2016, č. j. SMO/234729/16/DSČ/Sad bylo žalobci doručeno na adresu trvalého pobytu v souladu s ust. § 20 odst. 1 správního řádu fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu dne 4.7.2016. Písemnost byla uložena na poště a zásilka byla připravena k vyzvednutí 23.6.2016, lhůta 10 dnů stanovená § 24 odst. 1 správního řádu skončila v neděli 3.7.2016, takže poslední den lhůty bylo následující pondělí 4.7.2016.

Patnáctidenní odvolací lhůta, která počala běžet od 5.7.2016 skončila v úterý 19.7.2016. Po vydání rozhodnutí správním orgánem I. stupně byla správnímu orgánu 30.6.2016 předložena plná moc, jíž žalobce 24.6.2016 zmocnil pana J. S. k zastupování v předmětném správním řízení. Následně 19.7.2016 bylo Magistrátu města Ostravy

doručeno podání žalobce podané k poštovní přepravě 15.7.2016, v němž žalobce jednak sdělil správnímu orgánu, že zrušuje zmocnění, které ve věci udělil a podává odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/234729/16/DSČ/Sad ze dne 22.6.2016, kterým mu byla uložena pokuta 3.500 Kč. Jako pisatel byl označen žalobce, jehož podpis na uvedeném podání ovšem absentoval. Odvolání bylo blanketní a kromě chybějícího podpisu žalobce neobsahovalo ani odvolací důvody. Dne 21.7.2016 správní orgán I. stupně vyzval žalobce o doplnění podpisu osoby, která odvolání učinila a údajů, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. K doplnění odvolání byla žalobci stanovena lhůta 5 pracovních dnů ode dne oznámení usnesení. Výzva k odstranění vad odvolání byla doručena zmocněnci žalobce panu J. S. do datové schránky dne 22.7.2016 a žalobci na adresu trvalého pobytu fikcí dle § 20 odst. 1 a § 24 odst. 1 správního řádu ve čtvrtek 4.8.2016. Na tuto výzvu zmocněnec žalobce (ani žalobce) nereagoval. Ze správního spisu žalovaného plyne, že žalovaný usnesením ze dne 24.8.2016, č. j. MSK 107392/2016 řízení o odvolání žalobce ze dne 15.7.2016 zastavil postupem dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 93 správního řádu, tj. pro neodstranění vad podání s tím, že vada odvolání spočívající v chybějícím podpisu žalobce na odvolání ze dne 15.7.2016 nebyla ani přes výzvu dle § 37 odst. 3 správního řádu, odstraněna. Žalovaný zastavení řízení postupem dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 93 správního řádu odůvodnil závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 9 As 63/2015-38 ze dne 4.6.2015. Na tomto místě krajský soud činí závěr, že postup žalovaného o zastavení řízení o odvolání žalobce ze dne 15.7.2016 pro neodstranění vad podání bylo v souladu s citovanými závěry Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č. j. 9 As 63/2015-36, přičemž v podrobnostech soud na uvedené rozhodnutí odkazuje.

Ze správního spisu Magistrátu města Ostravy se dále podává, že 12.8.2016, tedy zjevně po uplynutí odvolací lhůty, která podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu činila v dané věci 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, bylo podáno k poštovní přepravě blanketní odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/234729/16/DSČ/Sad ze dne 22.6.2016. Žalovaný nepochybil, pokud toto odvolání žalobce podané k poštovní přepravě 12.8.2016 a doručené správnímu orgánu 18.8.2016, což žalobce nezpochybňuje, jako opožděné zamítl. Jak výše uvedeno odvolací lhůta proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně běžela od 5.7.2016 a skončila v úterý 19.7.2016.

K odvolacím námitkám žalobce soud dále uvádí, že odvolání podané k poštovní přepravě 12.8.2016 a správnímu orgánu doručené 18.8.2016 (téhož dne 18.8.2016 bylo správnímu orgánu doručeno shodné odvolání i datovou schránkou zmocněnkyní K. C., k němuž byla přiložena kopie plné moci), nebylo doplněním odvolání ze dne 15.7.2016, neboť řízení o tomto odvolání bylo usnesením žalovaného ze dne 24.8.2016, č. j. 107392/2016, které nabylo právní moci 14.9.2016, postupem podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 93 správního řádu, tj. pro neodstranění vad podání, zastaveno, přičemž žalobce, jak plyne z obsahu žaloby, se přezkoumání tohoto usnesení žalobou u soudu nedomáhal (na tomto místě soud poznamenává, že v souladu s již citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 63/2015-36 bylo usnesení o zastavení odvolacího řízení vydáno žalovaným jakožto odvolacím správním orgánem). Jednalo se o procesní rozhodnutí, které nemohlo představovat rei

iudicatae ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného o odvolání, které bylo správnímu orgánu doručeno 18.8.2016. Nedůvodná a nelogická je i námitka o porušení zásady ne bis in idem za situace, kdy se jednalo o rozhodnutí žalovaného, jímž byly řešeny procesní otázky. Zásada ne bis in idem znamená, že nikdo nesmí být stíhán (potrestán) pro tentýž skutek (delikt) opakovaně, ledaže předchozí rozhodnutí bylo pravomocně zrušeno. O takovou situaci se však nejedná.

S ohledem na shora uvedené závěry žalovaný postupoval správně, když odvolání podané k poštovní přepravě 12.8.2016, doručené správnímu orgánu 18.8.2016, jako opožděné v souladu s ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu a § 92 odst. 1 správního řádu zamítl.

Jelikož soud na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.3.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně